tento úřad zkoumati, byla-li obcí ustanovena osoba k tomu způsobilá. Neporušil tedy žal. úřad zákon, ani pokud dal obci shora uvedený příkaz. — — —

Č. 11.976.

Učitelstvo: * Předpis odst. 6 § 30 učit. zák. postihuje všechny nároky na služební příjmy bez rozdílu, kdy vznikly a kdy byly uplatněny.

(Nález ze dne 13. června 1935 č. 16.807/35.)

Prejudikatura: Boh. A 9904/31, 9465/31, 9300/31.

Věc: Alois Sch. v J. (adv. Dr. Bedřich Mautner z Prahy) proti ministerstvu školství a národní osvěty o doplatek služebních požitků.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Nař rozhodnutím potvrdil žal. úřad v cestě instanční, ztotožniv se s důvody zšr-y jakožto prvé instance a dovolav se ustanovení odst. 6 § 30 učit. zák. č. 104/1926 Sb., výnos téže z 21. června 1929, kterým byl st-li odepřen nárok na doplatek, vyplývající proň z nové úpravy služebních příjmů podle § 7 zák. z 23. července 1919 č. 470 Sb., pokud šlo o doplatek příjmů těch za dobu před 1. lednem 1923.

O stížnosti do nař. rozhodnutí uvážil nss:

Proti nař. rozhodnutí brojí st-l námitkou, že se předpis odst. 6 § 30 zák. č. 104/1926 Sb. o preklusi nároků na doplatky služebních příjmů, kteréhožto předpisu se žal. úřad tuto dovolává, může vztahovati pouze na doplatky těch služebních příjmů, které vznikly za účinnosti cit. zák., tedy po 1. lednu 1926. Tento závěr odvozuje st-l z poslední věty uvedeného předpisu, jež po názoru jeho působnost ustanovení odst. 6 § 30 učit. zák. omezuje výslovně na ty případy, kde učitel podle platných předpisů byl povinen svůj příslušný nárok na ně uplatniti do 3 roků od vzniku nároku, kterážto povinnost však před účinností učit. zák. učitelům žádným předpisem uložena nebyla. — Leč neprávem.

Otázkou, jež je tuto vznesena in iudicium, zabýval se nss již v nál. Boh. A 9904/31, vysloviv právní zásadu, že se prekluse podle § 30 odst. 6 věty 1 i 2 zák. č. 104/26 Sb. týká též platových nároků z doby před 1. lednem 1926. Nemaje důvodu odchýliti se od názoru, v cit. nálezu zastávaného, trvá nss na názoru tom i v daném případě.

Reaguje dále na onen passus nař. rozhodnutí, kde se žal. úřad na podporu svého zamítavého stanoviska k jeho nároku dovolává nál. Boh. A 9465/31, namítá st-l jednak, že poukaz žal. úřadu na tento nál. jest bez významu, protože každé rozhodnutí nss-u platí pouze pro určitý případ, jednak, že stížnost neoperovala v onom případě poukazem na poslední větu odst. 6 § 30 učit. zák., takže nss neměl příležitosti, aby po této stránce věc posoudil, v důsledku čehož nebylo dosud o nároku jeho nss-em prejudikováno.

Než i tu je stížnost na omylu.

Je-li prvé části této st-lovy námitky rozuměti tak, že žal. úřad nebyl oprávněn dovolati se in concreto judikatury nss-u jakožto argumentu pro své zamítavé stanovisko k jeho petitu, stačí uvésti, že žal. úřad, zamítnuv odvolání st-lovo z důvodů prvoinstančního výměru zšr-y, nedovolal se cit. již nál. jakožto speciálního důvodu vlastního, nýbrž poukázal naň pouze na dotvrzení správnosti argumentů, převzatých z rozhodnutí prvoinstančního. Tomu svědčí jednak, že poukaz na nález ten učinil v této právě spojitosti a výslovně jen příkladmo, jednak i zevní forma tohoto poukazu, neboť v nař. rozhodnutí jest poukaz ten uveden pouze v závorkách. Ačkoliv tedy již z tohoto právě důvodu jest lhostejno, zda se žal. úřad shora zmíněného nál. dovolává po právu čili nic, nemá st-l ani potud pravdu, soudí-li, že o sporné věci nebylo dosud nss-em prejudikováno, ježto, jak dříve bylo dovozeno, byla sporná tato otázka vyřešena již zásadně nál. Boh. A 9904/31.

Ve stížnosti lze ovšem spatřovati po případě i námitku, že nárok st-lův byl uplatněn ještě před 1. lednem 1926, t. j. před účinností učit. zák., a že tedy takovýto nárok nepodléhá preklusi podle odst. 6 § 30 uvedeného zák.

Leč také tato námitka je bezdůvodná, neboť citovaný předpis odst. 6 § 30 učit. zák. postihuje všechny nároky na služební příjmy bez rozdílu, kdy vznikly a kdy byly uplatněny. To plyne z úvahy, že předpis § 30 učit. zák. v tomto směru nijak nerozlišuje, stanově pouze všeobecnou směrnici pro preklusi uvedených nároků, a svědčí stanovisku tomu konečně také účel zákona, potvrzený i důvodovou zprávou, zavésti totiž právní jistotu co do uplatnění nároků na služební příjmy.

Jestliže tedy za tohoto stavu věci žal. úřad, dovolav se ustanovení odst. 6 § 30 zák. č. 104/1926 Sb., nepřiznal st-li nárok na doplatek služebních příjmů za dobu před 1. lednem 1923, vyplývající proň z nové úpravy příjmů těch podle § 7 zák. z 23. července 1919 č. 470 Sb., bylo rozhodnutí jeho ve shodě s platným právním řádem.

Č. 11.977.

Spořitelny: Min. vnitra může zrušiti doplňovací volbu členů výboru obecní spořitelny, kterou počet členů výboru zvolených z nečlenů obecního zastupitelstva poklesl pod míru zákonem a stanovami předepsanou.

(Nález ze dne 14. června 1935 č. 16.429/35.)

Prejudikatura: Boh. A 3796/23, 6236/27.

Věc: Adolf K. v T. proti ministerstvu vnitra o doplňovací volbu výboru městské spořitelny.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost. — — — —